

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivile 1999/70/EÜ⁽¹⁾ lisatud ETUC-i, UNICE ja CEEP-i raamkokkuleppe tähtjalise töö kohta klausli 5 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus Itaalia riigi 2015. aasta seaduse nr 107 artikli 1 lõiked 95, 131 ja 132, milles on nähtud ette, et õpetajate/õppejõudude tähtjaline töösuhte muudetakse tulevikus alaliseks ilma tagasiulatuva jõu ja kahju hüvitamiseta, mis oleksid proportsionaalsed ja piisavalt tõhusad ja hoiatavad meetmed, mis tagavad raamkokkuleppes sätestatu täieliku toime seoses selle rikkumisega nii, et ajavahemikul, mis eelnes ajavahemikule, mil viidatud õigusnormides sätestatud meetmed peavad avaldama mõju, kasutati kuritarvituslikult järjestikuseid tähtjalisi töölepinguid?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Töandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtjalise töö kohta (EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Arbeidshof te Antwerpen (Belgia) 21. augustil 2017 – Christa Plessers versus PREFACO NV, Belgische Staat

(Kohtuasi C-509/17)

(2017/C 374/27)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Arbeidshof te Antwerpen

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja apellatsioonkaebuse esitaja: Christa Plessers

Kostjad ja vastustajad apellatsioonimenetluses: PREFACO NV, Belgische Staat

Eelotsuse küsimus

Kas direktiiviga 2001/23/EÜ ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta⁽¹⁾, eelkõige selle artiklitega 3 ja 5 on kooskõlas Belgia 31. jaanuari 2009. aasta seaduse ettevõtjate tegevuse jätkumise kohta (edaspidi „WCO“) 4. jao 4. peatükis „Saneerimismenetlus ülemineku kaudu kohtu järelevalve all“ sisalduva artikli 61 § 4 (nüüd artikli 61 § 3) ette nähtud omandaja valikuõigus, kui „saneerimismenetlus ülemineku kaudu kohtu järelevalve all“ toimub eesmärgiga säilitada võõrandajast ettevõtja, selle osa või tegevus?

⁽¹⁾ Nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiiv 2001/23/EÜ (EÜT 2001, L 82, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 98).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Okresný súd Bratislava II (Slovakkia) 22. augustil 2017 – kriminaalasi ML süüdistuses

(Kohtuasi C-510/17)

(2017/C 374/28)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Okresný súd Bratislava II

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

ML

Eelotsuse küsimused

1. Kas see, kui liikmesriigi ametiasutused ei anna vahistatule vahi all pidamise vältel kirjalikult kõiki (või täielikke) andmeid, nagu on ette nähtud direktiivi 2012/13/EL artikli 4 lõikes 2 (täpsemalt õigust tutvuda kohtuasja materjalidega), ega võimalda teabe andmatajätmist direktiivi 2012/13/EL artikli 8 lõige 2 alusel vaidlustada, on kooskõlas normidega, mille Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta direktiiv 2012/13/EL, milles käsitletakse õigust saada kriminaalmenetluses teavet (edaspidi „direktiiv 2012/13/EL“), sätestab oma artiklis 4, direktiivi 2012/13/EL artikli 8 lõikega 2, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 6 ette nähtud õigusega vabadusele ja turvalisusele, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 48 lõikes 2 ette nähtud kaitseõigustega ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47 ette nähtud õigusega õiglasele kohtulikule arutamisele? Kui selle küsimuse vastus on eitav, siis kas selline Euroopa Liidu õiguse rikkumine mõjutab isiku vahistamise korral tema vabaduse võtmise õiguspärasust ning jätkuva vahi all pidamise õiguspärasust kriminaalmenetluse mis tahes staadiumis, võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 6 ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikli 5 lõike 1 punkti c? Kas asjaolu, et vahistatut on süüdistatud raskes kuriteos, mille eest liikmesriigi õigusnormid näevad ette vähemalt 15-aastase vangistuse, on eelmistele küsimustele vastamisel oluline?
2. Kas selline liikmesriigi õigusnorm nagu Slovakkia karistusseadustiku § 172 lõige 3, mis näeb ette karistused ebaseadusliku uimastiäri eest ning ei luba kohtul määrata lühemat kui 15-aastast vangistust, ilma võimaluseta järgida karistuste individuaalsuse põhimõtet, on kooskõlas normidega, mille nõukogu 25. oktoobri 2004. aasta raamotsus 2004/757/JSK, millega kehtestatakse miinimumeeskirjad ebaseadusliku uimastiäri kuriteokosseisu ja karistuste kohta, sätestab oma artiklis 4, samuti lojaalse koostöö põhimõttega, mis on ette nähtud Euroopa Liidu lepingu artikli 4 lõikes 3 ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 267, Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 82 ja 83, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47 ette nähtud õigusega õiglasele kohtulikule arutamisele, karistuse raskuse proportsionaalsuse põhimõttega, mis on ette nähtud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 lõikes 3, ning proportsionaalsuse põhimõtte, ühtsuse põhimõtte, tõhususe põhimõtte ning liidu õiguse esimuse põhimõttega? Kas sellele küsimusele vastamisel on oluline, et ebaseadusliku uimastiäri ei tegelenud Euroopa Liidu õiguse tähenduses kuritegelik ühendus? Kas mõistel „kuritegelik ühendus“, nagu seda kasutatakse nõukogu 24. oktoobri 2008. aasta raamotsuse 2008/841/JSK organiseeritud kuritegevuse vastase võitluse kohta artiklis 1, on autonoomne tähendus, pidades silmas Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikat liidu õiguse ühetaolise kohaldamise tingimuste kohta?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Sloveenia) 4. septembril 2017 – Milan Božičević Ježovnik versus Republika Slovenija

(Kohtuasi C-528/17)

(2017/C 374/29)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Milan Božičević Ježovnik

Vastustaja: Republika Slovenija